

Mor mossèn Blasi: “Mai se'l va sentir dir res negatiu de ningú”

El dia de Tots Sants de bon matí moria mossèn Ferran Blasi i Birbe, sacerdot de la Prelatura de l'Opus Dei. Catalunya Religió se'n va fer ressò en un article que compartim amb aquesta notícia on també podeu trobar l'homilia de mn. Ignasi Font, vicari de l'Opus Dei a Catalunya i Andorra, qui va presidir la cerimònia. Va destacar l'espiritualitat i bonhomia amb tothom del Dr. Blasi.

03/11/2021

(Parròquia de Sant Gregori Taumaturg/CR) El dia de Tots Sants de bon matí moria mossèn Ferran Blasi i Birbe, sacerdot de la Prelatura de l'Opus Dei, que després d'una vida intensa de 92 anys, deixava aquest món mentre feia pregària a la Residència on vivia al carrer Joan Sebastià Bach de la ciutat de Barcelona.

L'endemà, diada dels Fideles Difunts, es va celebrar la missa exequial a la parròquia de Sant Gregori Taumaturg, presidida pel vicari de la delegació de Catalunya de l'Opus Dei, **Ignasi Font**.

Font en l'homilia va destacar la seva espiritualitat i bonhomia amb tothom: "Era un home lleial, fidel i de paraula, i d'exquisida amabilitat. Mai

se'l va sentir dir res negatiu de ningú i sempre tenia paraules per disculpar els altres”.

Ferran Blasi era llicenciat en Dret per la Universitat de Barcelona i en Periodisme per la Universitat de Navarra. Doctorat en Teologia per la Universitat Lateranense de Roma. Va ser ordenat prevere l'any 1959. Va treballar com a periodista al *Diari de Barcelona*, *La Vanguardia*, *El Punt* i d'altres diaris i publicacions.

Especialista en textos bíblics, publicà diverses obres de teologia i història i va traduir alguns llibres al català. Va col·laborar en algunes publicacions promogudes per la Generalitat de Catalunya com el “Diccionari dels catalans d'Amèrica” i el “Diccionari d'història eclesiàstica de Catalunya”. Va ser membre del Consell Presbiteral de l'Arxidiòcesi de Barcelona, com a representant de l'Opus Dei.

En el funeral també van concelebrar el rector de la parròquia **Ramon Octavi Sánchez, Ramon Nubiola**, company a la mateixa residència i d'altres vint preveres, numeraris, agregats i diocesans. Familiars, amics i molts fidels es van congregar per acomiadar-lo en aquesta parròquia on havia col·laborat i confessat molts feligresos essent mossèn **Joan Galtés** el seu rector.

Ferran Blasi és un dels testimonis que vam entrevistar en la sèrie d'entrevistes de personatges eclesials que havien viscut el Concili Vaticà II.

Funeral pel Ferran Blasi Birbe

(Job 19, 1. 23-27; Salm 22; Joan 6,37-40)

Sant Gregori Taumaturg, 2 de novembre del 2021

"Jo sé que el meu Redemptor viu... Jo mateix ho veuré... els meus propis ulls el veuran!". Acabem de llegir aquestes expressions amb les quals Job, un home just i piadós de l'Antic Testament, expressa la seva fe que veurà Déu cara a cara. Són paraules amb què la nostra Mare l'Església vol alimentar la nostra esperança en aquests moments de dolor.

I l'esperança es fa més forta si ens fixem al que es diu, amb paraules de sant Pau, a l'antífona d'entrada de la missa d'avui, commemoració de tots els fidels difunts: Tal com Jesús morí i ressuscità, també Déu s'endurà amb Jesús els qui han mort amb ell.

Ferran, Mn. Ferran, ens ha deixat ahir, justament quan es disposava, com feia cada dia, a fer una estona d'oració prèvia a l'eucaristia que celebrava a la capella de casa seva. Estava amb l'Evangelí a la mà, al costat mateix de Jesús present en el sagrari. Ha mort, doncs, amb Nostre

Senyor, i ens agrada pensar amb sant Pau que Déu se l'ha endut amb Jesús. Aquesta és la nostra esperança de cristians.

Jesús s'ha volgut endur l'estimadíssima figura del Dr. Blasi, amb la seva característica bonhomia. Mentre resem per ell perquè Déu el tingui a la glòria, experimentem una mica d'orfenesa. Som humans i és natural que ens costi la separació física de les persones estimades. Ja ho deia sant Josepmaria: "no és manca de fe; és senyal que tenim cor". Però no podem ni ens hem d'entristir. Entre altres coses, perquè creiem en la realitat de la Comunió dels Sants, que ens assegura que els que se'ns van segueixen acompanyant-nos i ens recolzen, ara amb més eficàcia que quan estaven a la terra. Aquesta seguretat ens ajuda a afrontar amb alegria la marxa de mossèn Ferran.

L'estimàvem molt. Per caritat cristiana, sí, però també perquè es feia estimar. És natural que sentim la seva mort, i que experimentem el trencament de la separació física, però ens consola la promesa de Jesús que ens ha recordat l'Evangelí de Sant Joan: "Aquesta és la voluntat del meu Pare: que tot el que veu el Fill i creu en Ell tingui vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia".

Amb ell se'n va una pàgina de la història de l'Obra, si més no en aquestes contrades. En quantes coses no ha intervingut el Dr. Blasi!

Fill únic, amantíssim dels seus pares procedents de l'Alt Pirineu, no va dubtar a lliurar-se plenament a Déu quan a la seva joventut va percebre la seva vocació. L'any 1948 va demanar l'admissió a l'Opus Dei com a Numerari. Després va venir la crida personal de Sant Josepmaria al

sacerdoci, i la seva anada a França, a Grenoble.

Home de dret, interessat per tot, periodista, defensor de totes les causes, però per damunt de tot capellà i fill fidel de sant Josepmaria, dins de l'Església.

Hem d'adonar-nos que Déu ens parla a través d'aquests exemples propers, i treure'n conseqüències per les nostres vides. Jesús se l'ha volgut endur el dia de tots sants. Potser amb l'amable figura sacerdotal de Mn. Blasi, Déu ens està dient que tots podem arribar a la santedat, a ser sants "del mateix replà, de la puerta de al lado", com diu el Papa Francesc, amb la senzillesa de la nostra vida.

Amb la vida de Mn. Ferran, Déu ens ensenya tantes coses: l'amor a la vida, l'amor al món, el compromís amb el nostre entorn, l'amor a l'Església i molt especialment a tots els servidors de l'Església, l'afany de

donar llum i doctrina arreu, la humilitat, la tenacitat... M'agradaria destacar-ne dues característiques seves, que ens poden servir per millorar cadascú.

La primera és la lleialtat, la fidelitat. Lleial i fidel, primer amb Déu, i després -o millor, al mateix temps- amb els homes. Un home de paraula, un gran cor, en qui es podia confiar. Ferran era amic dels seus amics fins a la mort. No els deixava mai.

I en segon lloc... Ho deia un de vosaltres, que ha conviscut 32 anys amb ell. "En tot aquest temps -deia aquest- mai no l'he sentit dir res negatiu de ningú".

Trobava sempre el cantó positiu de les persones. I com disculpar-les. Això amb tothom. Era un home de pau, de convivència. Com és d'actual aquest tret de la seva personalitat cristiana i sacerdotal. Havia après també de sant Josepmaria que la

caritat més que en donar està a comprendre.

Resem per la seva ànima i alhora ens disposem a renovar els nostres propòsits d'entrega a Déu, de conversió del cor.

Malgrat que la pèrdua de la salut no ha deixat mai cap deure de pietat. Era puntual en tot i darrerament feia servir més el rosari, que tenia sovint a les mans. Fins a la nit abans del seu traspàs, quan el van acabar d'ajudar a ficar-se al llit, en tancar el llum, encara va recordar: *-El Rosari.*

El volia sempre a prop. I repetia a poc a poc, pensant en ell i en tots els qui estimava: pregueu per nosaltres pecadors, ara i en l'hora de la nostra mort.

Acabem, doncs, unint a les nostres pregàries per la seva ànima una gran acció de gràcies a Déu per la seva fidelitat fins al final i per la

fecunditat -potser amagada però ben fonda- de la seva vida.

Mn. Ignasi Font, vicari de la delegació de Catalunya de l'Opus Dei

Article publicat a Catalunya Religió

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/mor-
mossen-biasi-mai-sel-va-sentir-dir-res-
negatiu-de-ningu/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/mor-mossen-biasi-mai-sel-va-sentir-dir-res-negatiu-de-ningu/) (06/08/2025)